

"EDINOST"

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znača: za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez prilžene naročnine se upravnito ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične številke po 6 stot. (3 nvc); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Sestanek jugoslov. abiturientov v Spljetu.

(Zvršetek.)

Dne 28. je vihrala na občinskem glidišču hrvatska zastava. Tja je prišlo na sestanek okrog 150 abiturientov razn domačih vseh članih, ki so bili tudi povabljeni. Zborovanje se je vršilo v prostornem foyerju. Sklicatelj sestanka, Pasini, nas je pozval, naj konstituiramo odbor, obenem je izrazil željo v imenu Dalmatincev, naj bi izvolili predsednikom enega abiturienta iz hrvatske metropole. Tej želji se je enozlascno ugodilo in izvoljen je bil abiturient Boič, a ni nam prišlo na misel, da bo on to čast zlorabil in da bo tudi tukaj prodajal svoja »čistila načela«. Pozneje še le smo izvedeli, da so »čistiti prišli v Dalmacijo po analogu Žida Franga. S podpredsedništvo je bil počasen slovenski abit. Valenčič, tajnik pa sta bila Giunio in Spoljar, zapisnikar Pasini. Tudi semkaj nas je prišel pozdraviti dr. Milič. Toplo nam je priporočal, naj ne delamo po receptu naših četov, ki so sestavljeni na shodišču, kako lepe resolucije, a te resolucije da so ostale le na papirju. Rajši nasj vsprejmemoj resolucij, samo da se dadó realizovati. Dejal je: »Delajte tako, da se bo moglo reči: Sinovi so bili boljši nego očetje!« Dr. Milič se je zahvalil abit. Tkalčić.

O prvi točki: »Mladina opora narodova«, ali bolje: kako naj postane mladina opora narodova, je najbolj obširno razpravljaj katarski abiturient J. Edlowski. Mej narod je treba iti in delati, resno delati in ne samo visoko politizirati. V delavnih dneh je treba delati, nedelja je dan počitka. Pri časi vina ne razpravljajmo o vzorih svoje domovine! Naše čitalnice so po stale igralnice. Mladina zajema svojo učenost iz političnih časopisov, do skrajnosti je površna in spatična. Odsravnimo razliko med kapo in klobukom! Prepričajmo se, da naškmetnici bolijsi in nič slabši od nas samih! — O istem predmetu je čital svojo razpravo abiturient Brozović. O »narodnem prosvetju« je predaval pravnik Beg o. Priporočal je uvažanje ljudskih književ. Go-pod Prvan zahteva, naj visokobšči in inteligenci sploh predavajo narodu o različnih strokah. Dotaknil se je tudi socijalnega vprašanja, ali ni povedal jasno, kako naj ist-mu zremo v oči. Za njim je govoril krasno pravnik Perat, ki je dokazal, da temeljito pozna socialno gibanje in aktuelnost tega v znanju. Internacionalni socijalizem je treba pobijati z vsem sredstvi, nesprotno pa naj se nikakor ne upiramamo pravemu združevanju narodnemu in socijalizmu. Ko je završil svoj govor, ki je trajal skoraj eno uru, so mu vsi (razen nekaterih »čistih«) usvdušeno ploskali. Žalbog da se je radi spletksresja »čistega« predsednika in njegovih pričašev prešlo preko tega važnega vprašanja, kajti, veleučeni »čisti« so izjavili, da mi nismo pršli na sestanek, da razpravljamo o socijalnih vprašanjih, s katerimi da se namerava podstiči perotihrvatstvu. Na to so se nezavedni in neodločni abiturienti (z malimi izjemami) pokorili »čistim«, dočim so prej vsi navdušeno ploskali pravniku Peratu. Veleučeni »čisti« so na abiturientskem sestanku izjavili, da so ečialno vprašanje ne spada v narodno prosvetu (?!). — Za predavanje o dijaški organizaciji se je prijavil oseški abiturient Vodvafka. Da zahteva, naj se dijaštvo v zgasja nad strankami, naj se razvija samostalno, brez pritiska od kateresibidi strani. Vodvafka je realist. Že zato so mu »čisti« zamerili zelo, ko je povdarjal samostalno razvijanje dijaštva, kajti oni so vajeni domovine, povsod smo našli bratska srca.

Edinost

Glasilo političnega društva »Edinost« za Primorsko.

V edinosti je mod!

Oglas

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domaci oglasi itd., se računajo po pogodbah. — Vsi dopisi naj se posiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo v ulici Molin piccolo št. 3. II. nadstr. Z aročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia štev. 12.

poslušati kakor uslužni robovi vsaki migljan Žida Franks. O tej točki govorili so še sem se je vasilil Nemec, ki naše prirodne Brovič, Spoljar, Stuk, Smoldlaka sile izrabila v svojo korist. Energijsa vode in drugi. — O »odnošajih v Istri« je imel spravljaj v tok električne motorje. Kje ste besedo abiturient Ribarič. Dejal je, da naši kapitalisti? Tuje vam pred nosom, v imamo v glavnem tri faktorje nasprotna na domači hiši kradejo dobiček, a vi tega ne šem delovanju v Istri. Prvi faktor nam vidite, vi ste slepi!

nasproten je c. kr. avstrijska vlada, drugi laška »signoria«, a tretji — naše napake, smo se zoper nazaj proti severu — proti naši grehi.

Nedeljo 30. prošlega meseca vračali smo bili, da velja pri Dalmatinch več med in vskliknil, da, kakor je sv. Avguštin zavrnil sebojna ljubezen nego strankarska nestrnost onega mladeniča-angelja, ko je pretkal morje in sovražstvo. Morda pozabi marsikdo na na kopno ter mu dejal: »Zastonj se trudiš, sklenjene resolucije o povzdigi narodne pravrszvespo je tvoje delo«, tako treba zavrsiti in dijaški organizaciji, ali vsakdo se niti vse tiste, ki še upajo na mrvice pravice spomni enkrat v življenju, da v Dalmaciji od c. kr. avstrijske vlade. Ne smešimo sami niso tla, kjer bi se klanjali različnim Tomasebe, ne upajmo zastonj! Gospodstvo »signiori« se ruši polagoma. Ruši je drobno delo konec in kraja. Živila Dalmacija!

R - 6.

Afera Cosani.

(Dalje.)

Mej čitanjem obtožnice se je predstavil obtoženec Castro, kateremu je predsednik javil, da je bila razprava proti njemu odložena.

Po prečitanju obtožnice je predsednik pričel zasljevati toženca Cosanija, a prej je ne napredujem malo hitreje, krive so naše lastne napake. Ojstro je napadal tukaj narodnjake iz dobikažljnosti, narodnjake, ki misijo, da jim pripada »magica charta libertatum«, če le oddajajo na volišču svoj glas našemu kandidatu, v privatnem življenju pa so oderubi, neznačajno; pred okrajnimi glavarji se klanjajo. To je naše prokletstvo!

Na predsednikovo vprašanje, da li se priznava krvim, je Cosani odgovoril: »Žalbog, da sem krv!«

Cosani je pripovedoval potem, kako je bil v službi kazor uradnik pri zavodu za zavarovanje proti nezgodam, kjer je pa imel malo plače. Ker mu je bila prve mesece tega leta žena jako bolna, in ker ni zadoščala njegova skromna plača za vse stroške, si je mislil, da bi o priliku volitev lahko kaj pa služil s pisanjem. V to svrhu se je obrnil do Benussija, kateri ga je vsprijel v službo volilnega odbora, naročivši mu, da bo »bold po volilce, nagovarjal jih naj gredo volit, pridobivaj volilce za stranko in o potrebi tudi glasoval.«

Bile so mu na razpolago legitimacije, glasovnice in druga potrebna sredstva.

Predsednik je vprašal obtoženca, da li mu je Benussi velel naj glasuje za druge osebe? Cosani je odgovoril na to, da mu Benussi tega ni ukazal izrečeno, pač pa da se je to razumelo samo ob sebi iz vseh Benussijevih besedij.

Na predsednikovo vprašanje, kdo da mu je izročil legitimacije in glasovnice, s katerimi je potem hodil glasovat, je toženec odgovoril, da so bile legitimacije in glasovnice vedno na razpolago »morettom« na sedežu volilnega odbora, da jih nikoli ni komu izročal, marveč, da so jih »moretti« kar sami jemali, ker je bilo tako dogovorjeno mejnimi.

Toženec je povedal dalje, da je prvi dan glasoval v imenu dra. Iginija in Lucijana Vecchi, da si je dal od brive obriti brado in brke ter si dal prilepiti na obraz posebno črno brado in črne brke dočim so njegove brke rujave.

Legitimaciji dra. Iginija in dra. Lucijana Vecchi mu je bil izročil njiju brat Breno Vecchi. Istotako našminkan je šel glasovat za Cocianciga. O glasovanju v imenu Cocianciga je povedal, da je g. Tribusson, ki je bil prisoten v volilni dvorani opozoril volilno komisijo, da volilci ni Cociancig. Na to mu je on odgovoril: »Vi se motite, gospod! A Cumar, ki je bil člen komisije in kateri je imel nalog, da je z roko pokrival odprtino žare ter odkrival isto, ko je kak volilci glasovali, rekel je njemu: »Glasujte, glasujte in bežite!« ter da je o tem držal roko privzideno nad žaro, tako, da je bila odpitna svobodna. Drugi dan, ko so se vrstile volitve III. razreda, mu je dal Benussi 20 K za kosilo. Isti Benussi ga je vsprijel skoraj vsakikrat, ko je na sedežu odbora jemal legitimacije, vspredel ga je našminkanega in se mu je smejal. Glasoval je vsega kakih 12 krat, a spominja se le petih imen, na katera je glasoval.

Pred volitvami je dobil enkrat 40 in potem zoper enkrat 40 kron, mej volitvami enkrat 20, enkrat 60 kron, in sicer nekaj iz rok Benussija in nekaj iz rok Cumarja.

Po volitvah je pa dobil od Cumarja v pisarni istega na ribjem trgu, in sicer na ukaz Benussija, 100 kron.

O Cumarju trdi, da je isti viden njega, ko je na sedežu odbora jemal iz škofije legitimacije, le mej tem, ko so se vršile volitve IV. razreda, a Benussi da ga je viden v saki k rati.

Na večer onega dne, ko se je zaključila volitev III. razreda, šel je na čašo piva, kjer je viden policjskega agenta Karola Titz a. Titz ga je vprašal, kako mu kaj nesejo volitve?

On mu je odgovoril, da dobro, in mu je o tem pokazal listico, o kateri je imel Benussijev listek za 60 krov v bankovcih ter je dodal, da je glasoval že 30 krov.

Danes je izjavil, da je to rekel le iz hvalisanja. — Po njegovem artovanju je bilo preiskano stanovanje Cosanija in se je našlo v istem mnogo glasovnic za vsaki ukus. Dom-pierjevec, Patrijeev, in tudi onih za volitve v okolicu.

Slednji je predsednik konstatiral, da je v tem, kar je toženec povedal danes novo leto, da ga je Benussi viden, ko je jemal legitimacije na sedežu volilnega odbora.

Na to je toženec dostavil, da je Benussiju in Cumarju povedal tudi ustmeno, da je glasoval v imenu tega in onega volilca, takoj, dasta Cumar in Benussi vse vedela, kaj on počenja in kako da počenja.

Na to je še branitelj dr. Stanič stavil toženec vprašanje, da li so ga poznali vši členi odbora, čemur je toženec pritrdir.

Branitelj dr. Stanič ga je vprašal dalje, da li so oni, ko je on glasoval, v volilni dvorani gospodje, kateri je on poznal in ki so tudi njega poznali? Tu je toženec imenoval razen imena, kakor Gabrielli, Rangon in Bidoli, kateri poslednji mu je tudi izročil eno legitimacijo. Valed te izjave si je državni pravndik pridržal pravico postopanja proti Bidoliju.

Branitelj je nadalje vprašal obtoženca, zakaj se je tako trudil za zmago »Patrie«? Toženec je odgovoril na to, da zato, ker se je nadejal, da dobi potem službo na magistratu in da tako zagotovi kruh za bodočnost svoji družini.

Ob 11. ur je bila razprava prekinjena za 5 minut. Na nadaljevanju razprave sta bila prisotna tudi toženca Berusi in Cumar.

Predsednik je najprej prijavil temo dvema, kar je Cosani danes povedal novega.

Sledila je konfrontacija med Cosanijem, Benussijem in Cumarjem, katerima poslednjima je Cosani ponovil v образ, da sta ga viden, kadar je jemal legitimacije in da sta oba vedela za vse njegovo protizakonito početje.

Toženca Benussi in Cumarista črnila besedice na to.

Za tem je bil zaslišan toženec Benussi, kateri je pričel s tem, da se je izjavil povsem nekrivega.

Benussi je držal na to precej dolg govor, v katerem je dejal, da se je njegova stranka predstavila volilcem na podlagi činov izvršenih v minolem triletju v blagor mesta. Sleparije da niso bile potrebne, ker je stranka bila gotova svoje zmage in ker je 20, 25 ali 40 glasoval ne moglo vplivati na končni izid volitev.

Benussi je pripovedoval nadalje o svoji počtenosti in o svojem političnem delovanju v blagor domovine. Nadalje je govoril, kako je spoznal Cosanija. Isti ga je bil prišel proti moju pred volitvami, da bi mu pomagal do kakih služb na magistratu. — Cosani je načrival nanj ugoden utis, in valed česar ga je priporočal raznim osebam. Ker se mu pa ni moglo drugače pomagati do službe, ga je vspredel v začasno službo za volilni odbor, in sicer za vnašno službo.

To pomenja, je dejal Benussi, »da je bil najet v to, da je holil po volilce, da je iste o potrebi spremjal z izvoščkom na volilce.«

Benussi je pripovedoval dalje, da vojska moretov šteje okoli 300 mož. Od teh 300 pozna seveda marsikateri po 2, 3, 4, kateri več, kateri manj volilcev. Slepni prevzemljene naloge, da spremja na volilce ore volilce, katere pozna.

To so takozvani »palrini«-botri. Vsa-kemu »botru« se daje na razpolago potrebna svota denarja.

Ko je predsednik vprašal, kateri botri so spremil in volišče od sotne in mrtve volilce, je Benussi

odgovoril, da na to vprašanje ne ve odgovora, ker njemu da ni znano, da bi se bilo glasovalo v imenu mrtvih in odsotnih volilcev.

Na predsednikovo vprašanje, zakaj da je rekel Cosani v dvorani društva »Filarmonica« zadnji dan volitev III. razreda. »Dovolj, dovolj Cosani, ne treba več!« dejal je Benussi, da to ni res, in da se morda Cosani moti, ker on da mu je rekel te besede, ko je Cosani na večer istega dne, na cesti pred dvoravnim sedežem, priedel ovacijo in vpljal »Evviva! Evviva!«

Predsednik je pozval na to Cosanija in ta je dejal proti Benussiju: »Da, res je, in to vam povem v obraz, da ste me vi našli v dvorani društva »Filarmonica« in ste mi tam dejali:«

»Dovolj, dovolj; Cosani, ne treba več! Na to sem vam jaz povedal, da nimam denarja, da bi plačal brivec, kateri me je šminkal. Vi ste me potem vprašali, da li sem že obedoval in ste mi dali potem 20 Kc.«

Benussi je tajil, da bi to bilo res. — Slednjič je Benussi priznal, da je dal Cosaniju nekatere svote denarje.

Cosanijev branitelj dr. Stanič je vprašal Benussija, kakne zasluge da priznava Cosaniju?

Benussi: »Nikakih!« Branitelj: »Čemu ste mu pa dajali denarja?« Benussi: »Zato, da je spremjal z izvoščkom volilcev na volilče, in zato, ker se mi je smilil, ker je imel ženo bolno.«

Na to je bil zaslisan toženec Cumar, kateri je tajil, da bi bil brez uksa Benussija dajal Cosaniju denarja, razven enkrat, ko mu je dal 4 ali 5 kron. O volitvah III. razreda je bil on člen volilne komisije. Kakor tak da ni nikdar opazil Cosanija v volilni dvorani ali pred žaro. Ko je g. Tribusson opozoril volilno komisijo, da Cosani glasuje že tretjakrat, ni on »cosanija niti spoznal in mu torej tudi ni nič rekel.«

Predsednik je na to poklical Cosanija ter mu je dejal: »Vidite, g. Cumar pravi, da je laž vse ono, kar ste izpovedali!«

Cosani je odgovoril: »Jaz pa pravim, da je resnica, da je laž to, kar je Cumar povedal. O volitvah v III. razredu ste me vi, g. Cumar, videli vsakikrat, ko sem glasoval, ker ste bili vedno v dvorani in ker sem v tem razredu le dvakrat glasoval na šminkal. Na večer istega dne, ko so se vršile volitve II. razreda, ste mi dali iz svojega zeta 100 kron.«

Cumar (v zadregi): To je vse laž!

Cumarev in Benussijev branitelj sta stavila predlog, da se razprava odgodi in da se na prihodnjem razpravo pozove kakor priča tudi dr. Spadoni.

Zastopnik drž. pravdništva se je protivil temu predlogu. A sodni dvor je ta predlog odobil.

S tem je bilo zaključeno zaslisanje treh glavnih tožencev.

Na to je bil zaslisan toženec Just Skerl, kateri tajil, da bi bil glasoval v imenu drugih oseb.

Sledil je Aleide Pellegrini, toženec istotako, da je glasoval v imenu drugih oseb, in sicer dvakrat. Toženec priznava, da je glasoval, toda le enkrat, za enkrat pa tajil.

Sledilo je zaslisanje toženca Jeklin, kateri je tjan, da je glasoval v imenu volilice Kagnusa. Toženec tji, da bi bil sprokredaj glasoval. Poklican Cosani pravi, da je Jeklin včkrat glasoval.

Dr. Coduri je vprašal Cosanija, kako da je mogoče, da je Jeklin glasoval včkrat, ko je isti tako poznana oseba, in bi ga bil moral kdo od volilne komisije spozaati?

Cosani je odgovoril, da tudi on je dovolj poznana oseba in da so ga členi komisije včkrat videli glasovati: »Sam vladni komisar v. Jettmar me je viden v vsakokrat, pa vendar ninič rekel — ne on in ne nikdo drugi.«

Toženec Valle je tajil, da bi bil glasoval v imenu drugih oseb. Cosani mu je oporekal, češ, da mu je on sam (Valle) povedal, da je glasoval v imenu svojega branitelja.

Toženec Tominz priznava, da si je dal plščati zajutrek od Crellia, aki je isti hotel, da pojde glasovati; a to da je storil brez vsega namens. On da niti ne ve, v katerem razredu ima volilno pravico.

Toženec Crellis priznava, da je Tominz sil, naj gre glasovati. Res da je tudi, da je Tominz plačal zajutrek, a ne zato, ker je šel isti glasovati, marveč zato, ker sta si prijatelja in se poznata že daje časa.

Na popoludanskem nadaljevanju razprave je bil najprej zaslisan kakor priča Karol Titz, policijski agent.

Ta je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev. O tem mu je Cosani pokazal par legitimacij in več denarja.

Priča je bil potem povedal vso stvar komisarju dr. Pichotschu, kateri je vzel stvar na znanje.

Slednjič je priča dobil ukaz arestovati Cosanija. Cosani mu je bil početkom izjavil,

da je glasoval v imenu drugih oseb po načelu nekega Canteja in Benussija.

Na to je bil zaslisan kakor priča Karol Hämmerle, kateri je na večer dne 17. aprila bil na sedežu volilnega odbora, kjer je bilo kach 150 oseb; med temi je videl Cosanija, Jeklinja in nekega Bidolija. Na svojem zaslisanju pred preiskovalnim sodnikom je bil priča izjavil, da je oni večer shajali, kako so se razni »moretti« vpraševali, da li je še kai legitimacija. Danes je to tajil. Predsednik je konstatiral to nesoglasje v izjavah.

Cosani, poklican po predsedniku, je izjavil, da je priča viden, ko mu je Bidoli izročil legitimacijo z besedami: »Pojdite glasovati!«

riča je tajil, da bi to bilo res.

Na to je bil zaslisan kakor priča Ivan Milost, kateri je prisostvoval volitvam III. razreda v dvorani središnje komisije za upravljanje društva »Domenico Rossetti«. Priča je izjavil, da je viden toženca Pelegrijina glasovat dvakrat.

Na predsednikovo vprašanje, zakaj da se ni takoj oglesil ter opozoril volilno komisijo na to dejstvo, je priča povedal, da tega ni mogel storiti, ker volilna komisija ni dovolila zaupnikom, da bi se umazivali. Tudi vladnega komisarja ni mogel opozoriti na to, ker je bil isti predaleč od njega.

Predsednik je vprašal pričo, da li je viden in čul, če je in kaj je toženec Cumar govoril s Cosanijem, ko je Tribusson opozoril komisijo, da isti glasuje že tretjič in da isti ni Cianicig, in imenu katerega je glasoval v tisti času, na to je izjavil priča, da nislišal nič in da tudi ni viden nič, ker volilna komisija je zaupnikom odkazala tak prostor, odkjer ni bilo mogoče videti onih, ki so bili bližu žare, naj si bodo volilci ali členi volilne komisije.

Priča Josip Černe, ki je bil zaslisan po Milosti, je povedal, da je kakor zaupnik viden Justa Skerla, z legitimacijskim listkom v roki, na katerem je bila že zaznamovana številka z modrim svinčenkom, v znamenju, da je bil že oddal glas. To se je vršilo v volitvah III. razreda, dočim ima Skerl volilno pravico v II. razredu.

Za tem je bil zaslisan kakor priča g. Karol Tribusson, kateri je pripovedoval o slušaju, ko je opozoril volilno komisijo, da Cosani glasuje, ne da bi imel pravice v to. On se je bil kakor volilce vstavil v volilni dvorani. Tu je viden nekega elegantnega gospoda v cilindru, ki je šel proti žari in se o tem nekako sumljivo včelil in skrival obraz. To je vzbudilo v njem sum, vendar česar je natančneje opazoval dotičnika. Kar naenkrat je čul dva mlada gospodča, ki sta si dejala eden drugemu: »Glej, glej onega, zlaj je prišel glasovat v cilindru.« To ga je potrdilo v njegovem sumu. Tedaj je stopil pred volilno komisijo in je dejal predsedniku iste: »Mislim, da je ta gospod, ki hoče sedaj glasovati, ali že glasoval, ali pa nima pravice do glasovanja!« Predsednik mu je odgovoril, da se on nima v tikanju v to in da naj molči! Mej tem je bil Cosani že oddal svoj glas, ne da bi mu bla komisija to zahranila, in ne da bi mu bilo dalo za branil vladni komisar. Njegov priča — poskus, da bi razkril to sleparijo, je izvral demonstrativno zvižganje in sikanje meje moretti, ki so bili v dvorani. Slednjič so ga hoteli občinski redarji vrči iz dvorane; a on se jih je odresel ter šel k vladnemu komisarju, kateremu je pokazal svojo legitimacijo, na kar mu je isti dejal, da ima pravico ostati v dvorani.

Za tem je bil zaslisan kakor priča Fran Pagnaco, kateri je bil istotako v volilni dvorani o volitvah III. razreda kakor zaupnik društva »Domenico Rossetti«.

Prvi dan so se volitve vršile še precej redno, izvzemši zaničevalne posmehe in tudi nekatere psovke od strani morettov na način zaupnikov.

Drugi dan okoli 11. ure in pol se je pripetil slučaj Tribusson. Priča je slišal kako so v dvorani pričujoči moretti vpili na to gospodu Tribussonu: »Fuori... Fuori la spia!... Fuori il vigliacco (ved, ven z ova duhom)!... Ven z malovrednežem!« To je hotel narediti neko opazko predsedniku volilne komisije Jakobu Liebmannu, a ta gospod mu ni pustil govoriti. Priča se je obrnil na to do vladnega komisarja vit. Jettmarja, a tudi pri njem se je varal, kajti ta gospod mu je zaklical energično in učinkovitim načinom: »Vi molčite!... smo mi tu, da pazimo!«

Na predsednikovo vprašanje, da je zapazil, da so glasovali ljudje, ki niso imeli volilne pravice in kake druge nereditnosti, odgovoril je priča, da tega ni mogel zapaziti iz več vzrokov, a bil je gotov, da se vršijo tako nezakonitosti, ker mu je o tem pričelo že lice dvorane. Vsakikrat, ko je glasoval kdo, ki ni imel pravice, ali ki je glasoval drugič ali tretjič, se je razlegalo po dvorani da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

Priča je povedal, da je na večer onega dne, ko so se dovršile volitve III. razreda, našel Cosanija v družbi nekega drugega člena predstavništva »Ai due leoni«. Ker je videl, da je Cosani obrit, da nima več ni brade ni hrk, in ker ga je poznal, ga je vprašal, zakaj da se je dal obriti? Cosani mu je odgovoril, da je to storil zaradi volitev, da je glasoval kakih 30 ali 32. neko skrivnostno a pomenljivo tisočih hititancev.

sednik prečital. Radi tega so se prečitale njene izpovedbe pred preiskovalnim sodnikom. Iz te izjave je posneti, da je ona dala svojemu bratrancu, tožencu Jeklinu, legitimacijo svojega moža, ki je bil odsoten iz Trsta.

Priča Karol Sobez je povedal, da je bil — ker mu legitimacija ni bila dostavljena — napotil po isto na angrifski urad. Mej potome je srečal nekega njemu neznanega gospoda, kateri ga je vprašal, kaj je gre? Ko mu je povedal, kam je namejen, je oni gospod takoj najel izvoščka ter njega (pričo) spremil z istim. V kočiji je on (priča) m. v. ž. ž. na zahtevo gospoda pokačal ist mu glasovnico, kateri je menil od dativ in žaro in na katero je bil napisal imena 6 kandidatov društva »D. Rossetti« in 6 društva »Patria«. Oni gospod mu je raztrgal glasovnico ter mu dal drug, na kateri so bila napsana imena vseh 12 kandidatov društva »Patria«.

Priča Ernest Cumar, brat toženca Cumara, je izjavil, da njegov brat ni dal Cosaniju nikdar več, nego 20 ali 40 kron.

Istotako je izjavil priča Vid Ribič, uradnik Cumareve trgovinske tvrdke.

Na konfrontaciji s temo pričama je izjavil Cosani, da zadnja svota, katero je prejel od Cavarja, je bila 100 kron, a prej po 60 po 40 in po 20 kron. Ker je tože nee Cumar tajil, da bi bil kajdal dal Cosaniju sveto 100 kron, je Cosani predlagal, naj se zasisti njegova soprga, kateri je on, Cosani, takoj tisti večer izročil bankovce za sto kron, katerega je bil predal od Kumaria.

Predsednik: »Ste li povedali svoji soprgi, kie ste dobili oni denar?«

Tož: »Sveda sem jej povedal; sicer je pa velela o vsaki svoti denarja, ki sem jo prinesel domov, kje in zakaj sem jo dobile.«

Ob 6. uri zvečer se je razprava prekinita in predsednik je povabil odvetnike za naslednji dan (torek) ob 10. uri zjutraj.

V torku se je nadaljevanje razprave pričelo s tem, da se je na predlog zastopnika državnega pravdništva zaslila kakor priča Cosanijeva soprga. Isto je izjavila, da je njen mož po dovršenih volitvah res prinesel domov bankovce za 100 kron, o katerem jej je povedal, da mu ga je dal gospod Cumar.

